

доде не са поправи и очисти, да не приемва свѣтото причащеніе: защото му быка за осѣжденіе, като на Іуда при тайната вечеря, когато влезна діавола въ него, като са причасти недостойно. Защото както са поврежда болнымъ стомахъ отъ настїето, тъй са поврежда, и грѣшнымъ челоувѣкъ отъ свѣтото причащеніе.

Но ако искаме да станеме достойни за свѣтото причащеніе, трѣбъа да оставимъ, зависть, кареса хълы и сичките злины: защото, кога самъ Христосъ са мѣчи и умра за челоувѣкъ, то нїе какъ може да мразиме челоувѣкъ и да го гониме? И кога любовъта е корень на сичките добрини, то какъ можеме да бѣдиме добри като държиме зависть и кареса? Но можи нѣкой да рече: той ма хъли, гони ма, зарари ма, живота ми фърли въ вѣды и мѣки, и какъ да не го мразѣ? докро, но а помысли Исуса Христа, не само го хълиха и гониха, но распѣха го и на креста, а той не са отъ рече отъ насъ, но търпѣ до смърть. Ами нїе какъ да не търпиме, и какъ да не простиме нашите дѣшманы? ако гониме и мразиме нашите дѣшманы, тѣмъз правиме тѣка малко зло, а за насъ приготвеме непростителнѣ мѣкъ: защото нищо дробно не мрази богъ толко, колкото карезліата и завистника. Каквото дѣла самъ богъ: кога принесешъ даръ въ церковъ, като додишъ до церковните врата, ако ти доди на ума чи имашъ съ нѣкого нѣщо, остави си дара вниъ, иди перво са примири съ оногова челоувѣкъ, и тога прinesi твоа даръ богъ, и ще вѣде полезени, тога са причасти и ще полѣчишъ дѣшевнѣ ползѣ.

Исусъ Христосъ доди да примири челоувѣцъте съ бога, за тѣй трѣбъа и нїе да имаме миръ, любовъ и согласіе съ челоувѣцъте: защото най голѣма добрина е любовъта. И както са причащаваме отъ едно тѣло христово, тѣй трѣбъа да сме синца като едно тѣло, да нѣмаме кареса но съ кротость и смиреніе да са причащаваме. и дробните хора да не възбраняваме, но ощи да ги подканѣме съ добрите си работы, за да полѣчиме синца онымъ вѣчны добрини и веселіа, съ помощьтъ на господа нашего Исуса Христа. Бѣдѣже слава во вѣки вѣковъ, аминь.